

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dingsdags, Donderdags, Zaterdag. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitenlanden f 3,50; franco door het geheele Rijk. Prijzen, Gellen, enz. franco te adresseren aan het Bureau der Courant.

DONDERDAG, 15 JULIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents te gelrege betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 12 Julij.

HET PLACET.

II.

Priusquam incipias, consulo!

SALUSTIUS.

Dat het *placet* een preventieve maatregel is, blijkt dan voldoende te zijn, om te betogen, dat het niet in Nederland, onder het beheer van constitutionele vrijheid, niet wettelijk kan bestaan. Het schijnt, men het gewigt van dat bewijs heeft gevoeld; want de brochure, welke te Leiden is verschenen, heeft in het noodzakelijk geacht, daarover uit te weiden.

Inderdaad, elke preventieve maatregel is vrijheid-doodend. Men verplicht wordt, vóór de uitoefening van eenige handeling het verlof en de goedkeuring der regering te vragen, die bij administratieve beschikking, in het hoogste resort en zonder controle beslist, dan kan die handeling, onder zulke beperkingen toegestaan, niet genoemd worden te geschieden tengevolge van een beginsel van vrijheid, door de grondwet toegekend; maar als zij plaats heeft, dan gebeurt zulks alleen, omdat de administratie niet kunnen goedvinden ze toe te laten, gelijk zij die had kunnen vertreden, willekeurig zelfs, naar de meningen of de vooroordeelen van den man, aan wien bevoegdheid zij moet worden onderworpen.

Nemen wij wederom tot voorbeeld de pers. Is de pers, als de schrijver verplicht is aan de regering te vertoonen te laten goedkeuren, wat hij schreef, alvorens hij gerechtigd zijn de vruchten van zijns geestes arbeid in het licht te geven? Is er iemand, die de censuur bevoegd heeft te stellen? Wordt in eenig land, waar de censuur bestaat, de pers vrij genoemd? Wordt de hand die censuur, welke elders werkt, niet genoemd als een vernietiging der vrije pers, en daarom de vrijzinnigen gelaakt, en door de mannen van het woord begeerd? Waarom en met welk regt zou dan de censuur op de eeredienst, die eeredienst kunnen genoemd worden vrij te laten? Hoe kan het zijn, dat ééne en dezelfde zaak, op de pers toegepast, vrijheid-doodend zoude zijn, en op de godsdienst drukkend, de vrijheid in haar geheel zoude laten? Kan dan wit zwart, of zwart wit zijn? Is het niet blijkbaar, dat men hier met twee matten weegt?

De zaak is zoo duidelijk, dat geene wederlegging mogelijk is. Het blijkt overigens klaar uit hetgeen de schrijver der Leidsche brochure er op heeft uitgevonden, om de regering te staven, dat het *placet* geen preventieve maatregel is. Hij heeft namelijk gedacht, dat hij eene kerkelijke en godsdienstige handeling, die uit haren aard heilig is en loffelijk, kon vergelijken met eene andere, die uit haren aard, dat is essentieel, kwaad is. Het *placet*, heeft hij gezegd, is als het gebod: *gij zult niet stelen*. Als het den man ernst was, toen hij dit schreef, dan verdiende hij eene plaats in het krankzinnigenhuis. Of meent hij, dat het ooit geoorloofd kan zijn, te stelen, of dat een kerkelijk voorschrift, bij voorbeeld, van gebeden tot God te storten tot boetedoening voor bedrevene zonden, gelijk staat met een diefstal, en even verwerpelijk en veroordeelenswaardig en eeuwigverblijvend ongeoorloofd is? In alle geval, de vergelijking is kluchtig van buitensporigheid, en de man, die zoo spreken en schreef en drukken liet, bewees, dat de zaak, die hij ondernam te verdedigen, onverdedigbaar is. Hij had beter gedaan, ze stilzwijgend achter te laten. Men heeft nog eene andere tegenwerping gedaan, welke niet minder ongerijmd is. Men heeft gezegd, dat de Katholijken, want daarom is het te doen, voorregt zouden hebben, indien het *placet* niet werd gehandhaafd met strafbepalingen. Het is jammer, dat men vergeten heeft er bij te voegen, waarin dat voorregt bestaan zoude. Het is toch is het onbekend, en dewijl het door onze tegenstanders niet is aangewezen, hebben wij regt te veronderstellen, dat het ook hun onbekend is. Maar dan vragen wij ook, welke waarde er te hechten is aan zulk eene beschuldiging?

Daarenboven (het diene tot opheldering), wij wenschen te zien verklaard, hoe het gebruik maken van eene grondwettige vrijheid kan worden genoemd: een voorregt

genieten. Zijn allen niet gelijkelijk bevoegd, om de grondwettige vrijheid in praktijk te brengen? Indien eenigen het onnoodig achten, de grondwettige vrijheid te bezigen, die hun is aangeboden, daarom kunnen zij, die zich geroepen gevoelen haar te bewerkstelligen, niet gezegd worden, een voorregt te bezitten. De schrijver der brochure, te Leiden uitgekomen, heeft gemeend zich de vrijheid der drukpers ten nutte te moeten maken, buiten zoo vele anderen, die dat of niet kunnen of niet willen. Is de man daarom bedoeld met een staatsburgerlijk voorregt? Men schaffe dan de vrijheid der pers af.

Wij weten wel, dat de zaken der protestantsche eeredienst bijna geheel afhankelijk zijn van het gouvernement. Het is altijd zoo geweest van den beginne af, en dewijl daarenboven, in zooverre ons bekend is, de Protestanten over het algemeen daarmede genoegen nemen, veronderstellen wij, dat zulks geschiedt overeenkomstig de protestantsche geloofsbegrippen. Maar indien de staat, naar hunne godsdienstige begrippen, gerechtigd is, hunne zaken te beheeren, gelijk de onze beheerd worden door den Paus, dan zien wij niet, welk staatsburgerlijk voorregt wij zouden genieten boven de Protestanten. Wij worden immers beide kerkelijk bestuurd naar de beginselen, die het geweten ons voorschrijft. Of zoude men willen vorderen, dat wij, Katholijken, den staat tot hoofd onzer godsdienst erkennen, omdat de Protestanten het doen? Waarom zouden wij dan ook niet kunnen vorderen, dat de Protestanten den Paus aan het hoofd hunner kerk plaatsten, gelijk wij doen? De vordering zoude in beide gevallen met gelijk regt, wij willen zeggen met gelijk onregt geschieden; want het zoude een dwang zijn, het geweten aangedaan. En gelijk wij niet willen, dat den Protestanten de vrijheid van het geweten wordt ontnomen; zoo kunnen ook de Protestanten niet begeeren, dat zij ons ontveldigd wordt.

Mogt echter het protestantsch beginsel de inmenging van de regering, zoo als zij nu te hunnent plaats heeft, niet toelaten, waarom protesteren de Protestanten er niet tegen? Dat zij zich verklaren, en wij zullen hun de hand bieden, om ze vrij te maken, gelijk wij vrij zijn willen, en allen regt hebben vrij te zijn.

Verkiezen zij desniettemin te blijven onder het beheer van de regering; het zij hun geoorloofd; niemand kan gedwongen worden, om zijne regten uit te oefenen. Maar men vergeet niet, dat zij, die ze benutten, om de achtteloosheid van anderen, die ze niet begeeren, niet kunnen worden genoemd, staatsburgerlijk bevoorregt te zijn.

Wij hebben andermaal onzen lezers eene droevige mare mede te deelen. Het behaagde den Heer tot zich te nemen den onvermoeiden en vurigen verdediger van de godsdienstige en staatsburgerlijke regten der Katholijken van Nederland, den heer J. G. le Sage ten Broek. Eene heroerte maakte plotseling Zondag 11. een einde aan zijn hoogst verdienstelijk leven. Smeeken wij, dat zijne ziel in vrede moge rusten, en dat God ons de genade schenke, van het geslacht der le Sage ten Broek's nimmer te doen wegsterven, maar steeds nieuwe verdedigers te verwekken voor zijne zaak.

Wij hopen spoedig in de gelegenheid te worden gesteld eenige der belangrijkste biographische bijzonderheden van dien wakkeren voorganger en strijdgenoot te kunnen vernemen; in afwachting daarvan, herhalen wij voorshants, wat wij vroeger reeds (1) van hem zeiden:

„Toen het tegenwoordig geslacht het strijdperk binnentrad, stond daar lang reeds in den grond geplant de banier, met het teeken des kruises in top, en met het parool: „Voor God en de Vrijheid” in haren wimpel — de banier, nog altijd met de eene hand onwrikbaar staande gehouden, met de andere manmoedig verdedigd door den grijsen en onvertsagden held, die al de krachten zijns levens ten beste gaf, om bij de Katholijken het bewustzijn van hunnen toestand, en het besef hunner regten te wekken, toen zij nog in dofheld en werkeloosheid verzonken lagen, gevoelloos schier voor den smaad, die als een roest aan hunnen naam kleefde; door den held, die er in geslaagd was de stramme leden met nieuwe geestkracht te bezielen; door den wak-

keren Le Sage ten Broek, in een woord, wien zoo te regt de eernaam voegt van den Nestor der katholieke pers, en die thans nog, als altijd, zijne stem verheft en strijdende blijft „voor God en de Vrijheid!”

Een brief van Rome van den 29 Junij, door de *Augsb. Zeitung* medegedeeld, zegt, dat Z. H. de Paus, afgeschrikt door de belemmeringen, die zijne plannen tot verbetering van het staats-bestuur ontmoeten, het voorhemmen zou hebben opgevat om afstand te doen van het opperpriesterschap.

Hoe weinig geloof deze berigtgever aan de *Augsb. Zeitung* in dit opzigt ook moge verdienen, hoe onwaarschijnlijk dit „men zegt” ook moge zijn, vooral wanneer men het moedig karakter van den godvruchtigen en op God vertrouwenden Pius IX in aanmerking neemt, toch hebben wij het in vele onzer dagbladen, en onder deze ook in de *Nederlandsche Staats-Courant* gretig opgenomen gezien en, zoo als te verwachten was, zonder bijvoeging van eenige aanmerking van hare zijde.

Zoo lezen wij ook in dezelfde *Nederlandsche Staats-Courant* het volgende:

„Het ministerieele *Journal des Débats* meldt in zijn nummer van den 9 dezer:

„Volgens berigten uit Turin verspreidt zich meer en meer het gerucht der aftreding van den heer de Villamarina als minister van oorlog; men beweert dat deze minister, wiens gehechtheid aan zijn vaderland en aan zijn soevereine van algemeene bekendheid is, oorspronkelijk zou worden door de generaal de Maistre, van den overleden graaf Joseph de Maistre, die zich ten tijde der restauratie zoozeer als een tegenstander van „voornemen” deed kennen. Deze verandering in het ministerie zou, naar men zegt, door den generaal der Jezuïten voorgesteld zijn, die zich onlangs naar Piemont begeven zou hebben, ten einde den geest van hervorming te keer te gaan, die zich laatstelijk in dat land geopenbaard had. Deze geruchten, verspreid door de hoofden der behoudende partij, schijnen eene levendige ontevredenheid in de hooge kringen te Turin opgewekt te hebben. Wij voor ons hopen dat zij overdreven zijn. De aftreding van den heer de Villamarina als minister van oorlog en de benoeming als zodanig van den generaal de Maistre, zouden gebeurtenissen zijn zoo zeer in strijd met den geest die sedert een jaar gezegd werd in Turin te heerschen, dat men aarzelen moet om eene zoo groote staatkundige omkeering te gelooven, zoolang geene officiële bekendmaking die bevestigt.”

Inderdaad, het verzinsel is zeer fraai, en geen wonder dat onze Oud-Nederlandsche pers het met gretigheid overneemt en het hasstig aan hare lezers mededeelt. Intusschen, er ontbreekt slechts ééne kleinigheid aan, om het waar te maken; namelijk, de *Hoogw. P. Root-haan heeft géene reis naar Turin gedaan*. Dit is iets meer dan een gebrek in den vorm, zouden wij tot het *Handelsblad* kunnen zeggen. — Jammer is het, dat deze zoo zeer gewilde togt van den generaal der Jezuïten naar Piemont evenzeer een verdichtsel is als in het afgelopen jaar de reis van Z. Hoogw. naar Beijeren, met het oogmerk, om, zoo als het *Journal des Débats* beweerde, middelen te heramen, ten einde de orde der Jezuïten in Beijeren te herstellen. Het *Journal* schijnt evenmin als zijne getrouwe wachters het voorschrift van Voltaire: „Liegt, vrienden! liegt!” vergeten te hebben.

Intusschen, wáár men het ooit zou verschoonen, zulke uit de lucht gegrepene berigten overgenomen te zien; in het officiële blad van het Nederlandsche gouvernement, bezoldigd met het geld der geheele natie, vinden wij zoo iets min vergeeflijk.

Men verneemt, dat het huis, vroeger bewoond door den Heer Wijthoff, hetwelk bij den brand in de suikerraffinaderij op de Keizersgracht geleden heeft, is aangekocht door het instituut voor blinden, om, naar men wil, daarin het werk-instituut van die inrigting te vestigen.

(H. B.)

Bij Z. M. besluit van 30 Junij II., N°. 83, is benoemd tot lid van het hoog militair geregtshof de gepensioneerde schout-bij-nacht N. L. Koops.

(1) Zie ons Nummer van 1 Sept. 1346.

Wij vernemen, dat het comité der Spaansche fondsenhouders te Amsterdam, gunstige berigten heeft ontvangen van den president van het comité in Londen, die eenige hoop schijnen te geven tot eene spoedige regeling der kwestie van de Spaansche fondsen. (V. R. C.)

De staat van de sterkte der Koloniën van de Maatschappij van Weldadigheid bedroeg op den 1sten Junij jl.: in de gewone koloniën 2666, Ommerschans 2401, 1 gesticht Veenhuizen 2031, 2 gest. 2185, 3 gest. 2320, Wateren 102, algemeene directie 37, totaal 11742; hetwelk op den 1sten Julij jl. in genoemde koloniën als volgt beliep: in de gewone koloniën 2674, Ommerschans 2575, 1 gest. Veenhuizen 2026, 2 gest. 2175, 3 gest. 2319, Wateren 96, algemeene directie 36, totaal 11901.

Het getal studenten te Groningen was op den 31 December 1846 als volgt:

In de Faculteit der Wis- en Natuurkundige Wetenschappen : uitsluitend	4	} 19.
toekomstige Geneeskundigen	15	
In de Godgeleerdheid		37.
In de Letteren en bespiegelende Wijsbegeerte :		
uitsluitend	13	} 59.
toekomstige Godgeleerden	20	
toekomstige Regtsgeleerden	26	
In de Regtsgeleerdheid		75.
In de Geneeskunde		59.

Totaal 249.

Nierbij moeten nog gerekend worden negen studenten, welke, ofschoon aan de Hoogeschool aanwezig, echter bij voortdurend de recensie verzuimen, terwijl daaronder mede niet begrepen zijn de Chirurgijs- en Apothecars-leerlingen, welke ruim 20 in getal, niet in het Album Academicum zijn ingeschreven, doch wel de lessen der Hoogleeraren bijwonen.

De Koninklijke Akademie voor burgerlijke ingenieurs enz. te Delft, kan men in bloeienden staat noemen; zij telt, voor den leercursus van 1846-47, 194 leerlingen, waaronder 65 nieuw aangekomenen. Van de studenten die, in den loop van vier jaren, ten getale van 43 de akademie verlaten hebben, zijn 21 in openbare of lands betrekkingen geplaatst.

Naar men verneemt hebben zich 234 jongelieden aan-
gegeven voor het examen ter toelating op de rolle der
studenten aan eene der hoogeschoolen of aan het athe-
naeum te Amsterdam of te Deventer; en zal dat examen,
hetwelk gehouden zal worden te Dordrecht, aanvangen den
2 Augustus en vier weken duren. (St. C.)

Nadat de vergadering van de Staten van Noord-Holland door den gouverneur met eene aanspraak was geopend, — het verslag van Gedeputeerde Staten was uitgebragt, en aan de vergadering mededeeling was gedaan der ingekomene stukken; zijn onderscheidene voorstellen ter tafel gebragt, als: behalve de algemeene provinciale begrooting voor 1848, een voorstel, betreffende de inbrekking van het reglement op het houden van zwanen; — het wijzigen van art. 46 van het reglement op de uitoefening van de zoutharing-visscherij; — het vaststellen van een reglement voor de kleine of verschharing-visscherij en kustvisscherij, — en de vervingen in de gemeenten der provincie, die voorheen tot Utrecht hebben behoord. Voorts zijn voordragten gedaan met betrekking tot het onderhoud der wegen en vaarten tusschen de zes Noord-Hollandsche steden; — is rapport uitgebragt ten aanzien van het krankzinnigen-gesticht, en is ingekomen een rekwest van ingezetenen en ingelanden van de Schermeer, verlangende om voortaan eene afzonderlijke gemeente nit te maken. — Verder is nog eene voordragt gedaan, nopens het in zekere omstandigheden doen bijdragen in het onderhoud van den disorder IJ- en Zeedijk door de achter gelegen landen en drooggemaakte meren. — Al deze voorstellen zijn aan het onderzoek van commissien onderworpen.

In de bijeenkomsten van den 8 en 9 Julij hebben de beoogeningen plaats gehad. (waarvan reeds verslag is gedaan). In de laatstgenoemde is rapport uitgebragt over de stukken, welke den 6 in handen van commissiën waren gesteld, en zijn deze aangelegenheden afgedaan, behalve die, betreffende de achter gelegene landen. De vergadering heeft het wenschelijk geacht, een zoo gewigtig vraagpunt niet dadelijk te behandelen, maar zulks tot een nader tijdstip te verschuiven. Dienvolgens is Zr. Ms. magtiging verlangd, om voor een langer termijn, dan acht dagen op reces te mogen scheiden.

Men leest in het verslag, door den gouverneur en de gedeputeerde staten, aan de staten der provincie Friesland, in derzelver gewone vergadering van den 18de 1847 gedaan, het volgende:

Op den 1sten Januarij 1846 was de bevolking der provincie 245,266 zielen. In dat jaar zijn geboren 7,483 en overleden 6,700, dus meer geboren dan overleden 783; volgens de bekomen opgaven zijn, gedre-

rende het jaar 1846 meer uit de provincie vertrokken dan van elders ingekomen 153, zoodat de bevolking in 1846 is vermeerderd met 630, waardoor dezelve op den 1sten Januarij 1847 bedraagt 245,896 zielen.

Deze uitkomst levert een zeer belangrijk verschil op bij de laatste jaren; want toen bedroeg de vermeerdering der bevolking dezer provincie gewoonlijk tusschen de 3,000 en 4,000 zielen, en in 1845 nog 3,715 zielen, terwijl over 1846 de bevolking met slechts 630 zielen is toegenomen.

Het getal der in 1846 binnen deze provincie voltrokken huwelijken beloopt 1759, zijnde 280 minder dan in 1845; terwijl er in hetzelfde jaar 5 echtscheidingen hebben plaats gehad, een getal, gelijk staande met dat van den jare 1845.

Volgens de van de plaatselijke besturen ontvangene opgaven zoude de bevolking der provincie, op den 1sten Januarij 1847, verdeeld zijn in de volgende godsdienstige gezindheden, als:

Nederduitsche Hervormden 203,291; Fransche of
Waalſche Hervormden 153; Evangelische Lutherschen
617; Herſtelde Lutherschen 178; Doopsgezinden 14,455;
Remonstranten 21; Chriſtelijke Afgeſcheidenen 4,429;
Roomſch Katholijken 21,112; Nederduitsche Iſraëlieten
2,160; Portugeeſche Iſraëlieten 11, tot geen der ge-
noemde gezindheden behoorende 188.

's GRAVENHAGE, 13 Julij. Gisteren heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden hervat.

Zijn ingekomen eenige verzoekschriften, waaronder een van zich noemenue Roomsche Katholieke kerkvoogden der bisschoppelijke klezerij, de medewerking der kamer inroepende, om het verschil te doen ophouden, dat tot nog toe tusschen de regering en de klezerij bestaat.

Vervolgens zijn de afdelingen der kamer voor de maanden Juli en Augustus vastgesteld, waarvan vervolgens tot voorzitters en tweede voorzitters benoemd worden de heeren: van Panhuis en van Dam, 1e. ald., Faber en Enschedé, 2e., Telting en Cost Jordens, 3e., Busman en Schooneveld, 4e., en Luzac en van Goltstein, 5e. afdeling.

's HAGE, 13 Julij. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is ingekomen een adres van de heeren *C. A. Thieme, c. s.*, drukkers en uitgevers in Gelderland, hunne bezwaren te kennen gevende over titel V en XVII, Tweede Boek, van het voorgestelde Strafwetboek, als wordende daarbij, naar hun gevoelen, inbreuk gemaakt op de vrijheid der drukpers. Zij dringen er op aan, dat, uit dien hoofde, aan deze bepalingen de bekrachtiging der Kamer worde onthouden.

De commissie van rapporteurs brengt haar algemeen verslag uit over het wetsontwerp, tot opheffing van het bijzonder fonds voor proceskosten. De daaraan aangaande beraadslagingen daarover zal in een volgende zitting worden bepaald.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over de wetsontwerpen, te zamen uitmakende het WETBOEK VAN STRAFRECHT, en wel alsnu over boek I, titel I.

De heer van Goltstein verlangt meerdere inlichtingen nopens de grondslagen, waarop het nieuwe strafregt zal worden gevestigd, en de aantooning, dat de beginselen, die bij de vervaardiging van dit Wetboek hebben voorgezetten, bij de tegenwoordige gesteldheid der maatschappij, in toepassing gebragt kunnen worden. Het is niet genoeg, het feit der vermeerdering van het getal der gevangenen na te gaan; maar men moet de oorzaken van de vermeerdering der misdrijven trachten op te sporen, en tevens de geneesmiddelen, om ze in het vervolg te veruoden. Het komt daarbij aan op het tot stand brengen van een goed en afdoend strafstelsel. De redeenaar meent, dat de Kamer nog geenszins in staat is gesteld, om de zaak behoorlijk te overzien. Hij dringt op meer eenheid en samenhang aan, en op eene juiste keuze tusschen het zoogenaamde afschrikings- en het boetstelsel. Sedert 1804 is hier, in die onderscheidene voordragten, als ook in het Franche ingevoerde wetboek, het eerste stelsel gevolgd, als best berekend voor de handhaving van de orde in de maatschappij. Voor eenige jaren was de strijd tusschen dat en het nieuwere stelsel zeer hevig; thans is men als 't ware tot meer inzicht, tot verzoening gekomen, en kan men het eene of het andere verkiezen; ofschoon altijd wel zal getoet moeten worden op den aard en toestand der maatschappij, waarvoor een wetboek zal vervaardigd worden. De aanwas van misdrijven en gevangenen moet zeker voor een deel ook gezocht worden in de meerdere armoede; de spreker wijst op de gevolgen, die daaruit reeds zijn voortgevloeid, en meent, dat de toestand der maatschappij ernstige overweging vereischt, ten einde uitspattingen door gepaste hervorming te verhoeden, en aan den anderen kant niet te zeer de goede orde door te hoog opgevoerde denkbeelden van menscheeljkheid te verzwakken.

De heer *Uytwerff Sterling* herinnert aan hetgeen hij ten
vorigen jare ten voordeele van het bestelstel; tegen dat
afschrikking heeft bijgebracht. Over het beginsel daarvan heeft
de Kamer zich mede gunstig verklaard; in bespiegeling en bij
dadelijke toepassing zijn de voordeelen van het nieuwe stelsel
erkend. De Kamer heeft vroeger het eerste boek niet ten einde
gebracht, omdat zij het geheel wonschte te kennen. Dit is haar
aangeboden; met gemeenschappelijk overleg is het overwogen,
zijn er wijzigingen in aangebracht. Doch een geheel Strafwet-
boek, al wordt ook het stelsel ter zijde gelegd, geeft nog
toffe tot de meest uiteenlopende algemeene beschouwingen;
loor zich te zeer op dat terrein te begeven, zouden de be-
laadslagen cindeloos kunnen gerek worden. Meer nut wordt
esticht, als men het over het algemeene beginsel eens is, den
in en de strekking van de ontwerpen zelve na te gaan. De
preker vindt in de tegenwoordige voordragt veel weggenomen,
wat vroeger minder zamenhang had; het levert zeker beter
heel dan eenige vroegere voordragt op.

De heer **Timmers Verhoëren** bestrijdt het afchrikingsstel-
sel, dat hij in tegenspraak vindt met den geest: de behoeften
des tijds. Het nieuwe voorgedragene bevat veel aanprijzens-
waardigs, belooft veel goeds voor de toekomst. Hij spiegelt
ech daarbij niet de volmaaktheid voor, die het wel tijd is

na te jagen, doch in gemoede acht hij het boestelsel onbeter dan het andere. In beginsel dus voor de regeringsvoordragt, verlangt hij echter mede ruimere inlichtingen over toepassing van het aan te nemen stelsel.

De heer de *Kempenaar* treedt in beschouwingen over
doel van eene strafwetgeving; het is het geneesmiddel voor
maatschappij; die wetgeving wijst den maatstaf der beschave-
van het oogenblik aan; zij moet dus zijn de getrouwe uitdruk-
king van die beschaving. Zij zal moeten zijn een waarborg
voor de veiligheid en onschendbaarheid van den Staat, en de
ingezetenen in de toekomst. De redenaar schetst het gewigt
van de tegenwoordige taak. Hoe groot de moeijelikheden
daaraan verbonden, zijn; hoe zeer men ook teleurstelling
moet verwachten, zoo heeft het zijne aangename zijde, het
derland te verlossen van deszelfs ongelukkige strafstelsel,
tot verbetering over te gaan, en der Natie eene waardige pla-
naast de meest beschaafde volken te geven. De redenaar af-
zich gelukkig, voor dat goede te mogen bijdragen. Doch
komt hier op voorlichting van anderen aan; hoeveel men om
de zaak gedacht, gelezen, hoe zeer men zijne ondervinding
raadpleegd heeft, men kan de taak nog niet geheel overzien.
men heeft niet van alle gewesten, van alle oorden die ken-
als van zijne eigene. De Kamer heeft, naar de spreker meent,
nog geene wetenschap genoeg tot juiste beoordeeling van
veel omvattend werk; zij mist vooral het oordeel van de reg-
geleerde faculteit aan onze hoogeschoolen. Daarbij zouden
voegd moeten worden de lessen der ondervinding, waartoe
gerechtshoven in de verschillende provincien het best geschikt
zijn. Deze kennen den landaard der gewesten en gemeenten.
De procureurs-generaal bij die hoven zijn ook juist in staat
om over de aangeboden voordragten te oordeelen. De spreker
meent tevens, dat er te min geheel en eenheid in den arbeid
bestaat. Hij vereenigt zich niet met het penitentiair stelsel,
omdat hij het zoo goed vindt, maar omdat hij geene bete-
keuze kan doen. Maar neemt men het aan, het geschiedt nu
vastheid en behoorlijk verband.

Z. Exc. de Minister van Justitie heeft aan de vergadering doen opmerken, dat thans, na een jaar tijds, aan den wettens der Kamer wordt voldaan, door het nieuwe Wetboek in geheel aan dezelve te onderwerpen. Ook nu gelooft Z. Exc. nog niet, dat al de voordragten zonder aanmerkingen zullen worden aangenomen, maar hij vertrouwt, dat alsnu de grootslagen zullen worden gelegd, zoodat zij spoedig, door aanvulling van hetgeen nog mogt ontbreken, een geheel zullen uitmaken. Wat het stelsel betreft, dat door de Regering bij den ontwerp is in het oog gehouden, komt hetzelfde hierop nedert dat men een krachtig Wetboek weischt tot stand te brengen dat men allen die deugdzaam en braaf zijn, wenschte te beschermen; dat men het afschrikstelsel heeft behouden, niet dit naar de behoeften heeft veranderd. Z. Exc. gelooft, niemand beter dan de vergadering zelve met alle omstandigheden en behoeften des lands bekend is, en dat zij het beste beoordeelen kan, of de tegenwoordige voorstellen schadelijk zouden kunnen worden geacht voor het tegenwoordige of eenige verbeteringen aanbieden. De gebeurtenissen, die men in de laatste dagen hier en daar in het land heeft te betreuren gehad, waren gelukkig van eenen voorbijgaanden aard, en zijn, dit kan men met gerustheid zeggen, alleen het gevolg geweest van een te hoogten prijs der levensmiddelen. Die prijs en de grootsuitvoeren, die toevallig in die dagen plaats hadden, waren omstandigheden, die den minderen man moeten treffen, hoe hij niet berekenen kon, welke de gunstige gevolgen daarvan konden zijn. Gelukkig mag men zich vleijen, dat bij de heerfzon, die thans onze velden bestraakt, en indien de weldadige hand zich steeds over Nederland blijft uitstreken, dergelyke voorvallen niet meer zullen plaats hebben. Z. Exc. gelooft dat het aanhangige ontwerp juist naar de behoefte onzer omfchappij is ingerigt. Met groot genoegen heeft hij uit de enige algemeene aanmerkingen, die er gemaakt zijn, opgemerkt, dat de Tweede Kamer geneigd is, eene gematigde en gewijzigte afzondering tot grondslag onzer nieuwe strafwetgeving te nemen. Z. Exc. vleit zich, dat veel van het aangeboden werk zal kunnen worden aangenomen, omdat men alsdan zal kunnen overraken tot de verbetering der gevangnissen, welke allen wenschelijk te achten is. Het doet hem leed, dat de aanmerking, om het werk aan hoogleeraren en hoven te onderwerpen, niet vroeger werd gemaakt; dan had men kunnen beoordeelen, of men daaraan gevolg had behooren te geven.

Daarna zijn de beraadslagingen aangevangen over het ontwerp, houdende den eersten Titel van het eerste Boek handelende van misdrijven en derzelver onderscheidingen. De heeren *Anemaet, van Leeuwen, de Man, van Gols, Duijmaer van Twist, van Pannhuys, de Jong, Verwey, Meijer, de Kempenaer* en *van Rosenthal* hebben onderscheidene bedenkingen gemaakt of inlichtingen gevraagd. Zij zijn door de heeren *Uytwerf Sterling, Faber van Riemsdyk* en *Scheers* beantwoord.

Z. Exc. de Minister van Justitie heeft het ontwerp verdedd.
Bij hoofdelijke omvraag, is de eerste titel aangenomen,
eene meerderheid van 35 tegen 16 stemmen.

Voor de heeren: van Naamen, de Backer, van Ryckel, Star Busmann, Borski, Uytwerff Sterling, Hooft, Haersolte, Lycklama, Nederburgh, Kien, Gouverneur, Sasse van Yssel, Meusé, Telling, Jongma, Timmers, de Weichs de Wenne, Luyben, van Beek, Van hoven, van Heloma, Egter, Corver Hooft, Berenbroek, van Riemsdyk, Gevers, Mutsaers, Scheers van Harep, Enghedé, Schooneveld, van Dam van Isselt, van Aaken, Cornelie, Rompe en Brucé.

Tegen de heeren: Anemaet, Cost Jordens, van Nagell, Leeuwen, van Goltstein, Duijmaer van Twist, de Man, Jong, Luzac, de Kempenaer, van Rosenthal, Nuy, van Huys, Verwey Mejan, Storm en Boreel.

De beraadslagingen over den *tweeden* titel van het boek worden aan de orde van den dag gesteld op maandochtend ten 14 ure.

— Z. M. de Koning van Pruissen heeft aan Z. M. de Koning der Nederlanden, zijn buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij ons hof, vergunning verleend tot het dragen der versierselen van grootkruis; en den heer de Savigny legatie-raad, die van koninklijke hand de orde van de eikenkroon, hun door Z. M. de Koning der Nederlanden geschonken.

— Indien men geloof mag hechten aan een brief van Brussel, dan zou de heer Vermersch, secretaris der Belgische

GETROUWD (13 Juli): L. P. Jaussen en H. le Doux

ROYALTY (10 Julij): A. M. Dekker, geb. Frikke, Z. en D. —
R. W. Hesselink, geb. Olffen, Z. — (12 Julij): G. M. G.
Kugler, geb. Lohr, Z. — J. F. W. op der Heide, geb.
Winter, Z. — H. L. de Jong, geb. Kleeman, Z. (13 Julij):
J. H. T. Bielders, geb. Peters, Z. — S. J. M. Hauber, geb.
Hansen, D. — J. S. Haurath, geb. Alosen, D.
WALLEN (15 Julij): Maria Bouman, geb. Borninkhoff, —
(9 Julij): J. G. Schepmaker, geb. Peters, 34 j. — (12 Julij):
P. Portier, 65 j.

HANDELSBERICHTEN.

AMSTERDAM, 14 Julij.

Uit de hand zijn afgedaan 1150 waag Stokvisch, hier lig-
gende en twee ladingen zeilende naar Rotterdam tot geheimen
prijs.

De 22 fusten besch. Krenten, gisteren avond geveild, zijn
verkocht van 3¹/₂ a 4, de 222 vjs. Malaga Rozijn van 9¹/₂ a
10, en de 580/4 k. Musc. Rozijn van 12 tot 12¹/₂; de 50 vjs.
kt. Musc. Rozijn zijn niet geveild.

GRAANMARKT.

Tarwe 126 a b. Pools. f 460, 65; 130 a dito f 485; 125 a
Gron. f 445; 130 a n. Rost. f 490; 127 a o. Lubeck. f 480;
127 a b. Pools. f 40.

Rogge 116, 117, 118 a Riga f 255, 38, 41; 118 a Odessa
f 275; 118 a Pruis. f 295; 123 a Petersb. f 300; 120 a
Turks. f 250; 125 a Amerik. f 300; 118 a Rijn f 238.

Garst 115 a Amerik. f 250; 115 a o. Deens. f 236.

Koolzaad. N. Betuwsch Avelz. 59, 60. Op 9 Vaten Olie
te leveren in August., Sept., Oct. en Nov. fvl. 84. Ruapolie
per 6 w. f 37¹/₂; Vliegend 36¹/₂; primo Mei ek. 36¹/₂; Sept.
36¹/₂; Oct. 36¹/₂; Nov. 36¹/₂; Dec. 36¹/₂. Lijnolie per 6 w.
f 32¹/₂; Vliegend 31¹/₂.

De aan-, uit- en doorvoer van levensmiddelen te Amster-
dam, van 5 tot en met 10 Julij, zijn geweest als volgt:

Aanvoer:

Rogge L. 1165, 20 M. — Tarwe L. 454. — Boekweit L. 58,
20 M. — Boekwelten Gort 2024 a. — Bonen L. 64. — Garst
L. 100, 19 M. — Meel 85 a. — Rijst 4111 a.

Doorvoer ter Zee:

Rogge L. 1, 2 M.

Doorvoer naar den Rijn:

Rogge L. 594, 6 M. 73 K. — Tarwe L. 40, 45 M.

Doorvoer naar België:

Tarwe L. 49, 6 M., 75 K.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

13 JULIJ.

NEDERL.	Werkel. Sch. a 2 ¹ / ₂ pCt.	gebl.	14 JULIJ 4 ¹ / ₂ n.	gebl.
Dito Dito	3	70 ¹ / ₂	70 ¹ / ₂	70 ¹ / ₂
Dito Dito op resc.	3	70 ¹ / ₂	70 ¹ / ₂	70 ¹ / ₂
Dito Dito	4	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂
O. I. Leening	4	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂
Amortis. Syndic.	4 ¹ / ₂			
Dito Dito	3 ¹ / ₂	88 ¹ / ₂	88 ¹ / ₂	
Handel-Maatschappij	4 ¹ / ₂	175 ¹ / ₂	174 ¹ / ₂	175 ¹ / ₂
Haarlemmermeer	5			
Aand. Rijn-Spoorweg	4 ¹ / ₂			
Aand. Holl. S. M.		110	109	
BELGIE				
Dito	2 ¹ / ₂			
Dito bij Rotschild	2 ¹ / ₂			
SPANJE, L. bij Ard. van 85 f	5	17 ¹ / ₂	17 ¹ / ₂	18
Dito bij Dito onb. st.	5	17	16 ¹ / ₂	17 ¹ / ₂
Dito	3	36 ¹ / ₂	36	36 ¹ / ₂
Dito-Binnenl. a 6 m.	3	27 ¹ / ₂	27 ¹ / ₂	27 ¹ / ₂
Coupons Ardoin		13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	15
Passive				
Deferred				
Fransche Uitgest.				
PORTUGAL, te Londen	3		34 ¹ / ₂	
Dito Dito	4	33 ¹ / ₂	33 ¹ / ₂	34 ¹ / ₂
Dito Binnenl. a 1 Conto	5			
Russ. Ob. H. 1798 en 1816	5	106 ¹ / ₂	106 ¹ / ₂	106 ¹ / ₂
Dito Dito 1828 en 1829	5	105	104 ¹ / ₂	
Cl. b. d. 1831 en 1833	5			
Dito bij Hope	4	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂
Dito bij Stieglitz en C.	5	90 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂	
Cert. te Hamburg	5			
Inscrijving in Assignat.	6	68 ¹ / ₂		
Cert. van Dito	6	72	72	
POLEN, Certific.	4			
Dito Aand. met Loten fl 300	f			
Dito Dito	fl 300	143 ¹ / ₂		
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt.			
Dito	5			
Dito Bank-Actien				

Oostenrijk, Metalliek 5 pCt. 105¹/₂; dito 2¹/₂ pCt. 54¹/₂, 1¹/₂;
Braz. 5 pCt. 87¹/₂.

Koers van het Geld: Beleening 3¹/₂ pCt., Prolong. 2¹/₂, 3 pCt.
Wissel-Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 12 Julij. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 a 1837
5 pCt. 100¹/₂. Certific. 1844, 5 pCt. 96¹/₂.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35¹/₂; Zigt dito 35¹/₂; 2/m. Londen 11 95;
Zigt Londen 12.07¹/₂; 3/m. Lisbon. 42¹/₂; 3/m. Porto 43¹/₂; 2/m.
Petersb. 1.90.

INGEZONDEN STUKKEN.

IETS OVER DE MAATSCHAPPIJ VOOR DEN LANDBOUW.

Het kan niet anders, of het plan tot oprichting eener
Hollandsche Maatschappij van Landbouw, voor beide de
provincien van dien naam, moet belangstelling wekken
bij ieder, wien het welzijn des lands ter harte gaat. —
De ontwikkeling van akker en tuinbouw, veeveelt en
zuivelherleiding, houtteelt en bloemkweekerij, is met de
welvaart van velen naauw verbonden. — Niet dat het

van zoo overwegend belang is, dat de groote steden van
Noord- en Zuid-Holland, van keurige moesgroenten en
vruchten, lekkere boter en kaas, en in het voorjaar van
de lente-bolgewassen, tot eenen redelijken prijs voorzien
zijn: dit is maar ééne der voordeelige zijden van eene
doelmatige bebouwing onzes gronds; — maar gewigtiger
is het leven van zoo velen, die meer dan brood door
hunnen handenarbeid verdienen, bij akkerbouw, veeveelt
en bloemisterij. — Hoe vele schatten zijn ons hierdoor
toegevloed uit den vreemde, die ons bevrijd hebben van
het uitdeelen aan hen, die gaarne willen werken, en
duurzamen arbeid genoten, en niet met de handen over
elkander, behoefden te zuchten om bezigheid, gelijk in
zoo vele streken het geval is, waar echter niemand ze
geven kan, en ook geene aalmoesen! — Neen, in dit
opzicht verspreidt de landbouw rijken zegen om zich he-
nen, en zij, die dezelve genieten, blijven ook niet ten ach-
ter in het ondersteunen van hen, die niet kunnen wer-
ken. — Al is dan voor anderen de hoogte prijs van eene
of andere mondbehoefte thans knellend, de duurzame
aankweeking doet overvloed op andere tijden geboren
worden, meer dan daar noch aankweeking bestaat, noch
verdiend wordt.

Maar, zoo het vestigen eens taks van nijverheid van
zoo groot belang is voor eene provincie, is het ook nood-
ig, dat die in het goede voetspoor blijve. Men moet
omzigtig zijn, met het als goed beproefde aan te raden,
en zich wel overtuigen, dat ondervinding van eenwen-
her meestal den grondslag des landbouws is. — Het be-
houden der takken van landbouwkundige nijverheid, de
veeteelt er onder begrepen, is dus aan te raden: ten
ware men door meer gunstige uitkomsten, het betere
van nieuwe ontdekkingen hier of elders bewijzen kan. —
Zoo levert ons het verslag aan de Provinciale Staten,
(voorkomende in uw N°. 158, waarin wij ook het
plan ter oprichting eener Hollandsche Maatschappij aan-
treffen) een overslag van de kaas, in 1846 in Noord-
Holland ter markt gebracht, of van de pakhuizen afge-
leverd, en die een gewigt van tien millioenen Ned. f.
te boven gaat. Bij zulke uitkomsten zal het niet noodig
zijn, te zeggen, dat men op eenen grond, die zoo veel
oplevert, geene granen bouwt, die men goedkooper van
den vreemde kan bekomen, althans in gewone jaren.
Daarentegen zal men geen vee weiden op gronden, die
aan bekwaame bloemkweekers bij Haarlem toebehooren,
omdat de bloembollen, aldaar gekweekt, naar alle lan-
den der wereld verzonden worden, en de eigenaars dier
gronden zich van elders niet veel meer voordeel, boter
en kaas kunnen aankopen. — Maar zoo dit in het al-
gemeen waar is, dan zijn er nog bovendien bijzondere
omstandigheden, die zich verklaren vóór den eenen tak
van landbouw op deze of gene plaats, en zich verzetten
tegen eenen anderen. — De ondervinding leert, dat in
die kleine streek, waar de Stolsche kaas gemaakt wordt,
geen spiertje voorkomt van het schadelijk onkruid, dat
de landman heereemoes (in Noord-Holland onjer) noemt:
van daar dat die gronden zoo gewild zijn: er zijn andere
streken, zoo als in de provincie Utrecht, waar dat on-
tuig bijna zoo menigvuldig is als het gras. — Zoo zijn
er producten van consumptie en uitvoer, die aan zekeren
grond of landstreek schijnen gebonden te zijn. — Onze
bloemkweekerij (van bolgewassen, als nageltakken, tul-
pen, narcissen, enz.) gedijt best langs de Duinen, die
zich van Alkmaar tot 's Gravezande uitstrekken: ook daar
wassen de nitmuntende zandaardappelen. Op het Duin
heeft men (zie onder anderen op Duin en Daal, Zomer-
zorg, de Beek en elders) met goed gevolg de hout-
cultuur aan den gang gebracht, die wellicht een of anderen
tak van akker of tuinbouw, tot aan de toppen der zee-
duinen overbrengt. — In de Westlandsche dorpen Poel-
dijk, Naaldwijk, Monster en Wateringen, teelt men op
den kouden grond de blaauwe druif, die er bijna elk
jaar rijpt, en soms tot over de dertig duizend guldens
opbrengt, als ook de meeste aspergies, en niet verre
van daar eene overgrote menigte moeskruident; terwijl
de vroege witte druif bij Hoorn aan rieten schuttingen
wordt gekweekt, en van daar en ook van Hillegom de
meest gewilde aalbessen komen: Aalsmeer en Boskoop
daarentegen voeren millioenen aardbeziën uit, en de
streek tusschen Hoorn en Enkhuizen levert vele boom-
vruchten en groenten; de Beemster daarentegen zeer
zwaar rundvee. — Dit alles, en bijzonder wat op deze

of gene plaats het allereerste voorkomt, het
dijdt, en het meeste voordeel oplevert, berust
dervinding, erfelijk in de huisgezinnen der land-
en daarin te willen veranderen, is ongeraden, te
de grondigste kennis van zaken, en na langdurig
ven. — Men heeft er de ondervinding, tot een
ondernemers, ook al van opgedaan.

Zoo men met voordeel voor het algemeen
ken, dan late men het als goed beproefde besta-
trachte dit te volmaken en uit te breiden, om zoodo-
opbrengst der gronden te vermerrigvuldigen, in
van die artikelen, welker cultuur aan de versch
Hollandsche gronden eigen is, en die naar buiten
Er is daaronder een tak, wel onigzins kostbaar
toch zeer produktief: het woekeren met den grond
de aanwending van kunstwarmte. — Onder gewo-
standigheden, zal een vierkant, door muren of ste-
gen ingesloten, een gewas van Dop-Erwten lever-
volkomen rijpt, en vervangen wordt door een ge-
Snijboonen, die volkomen rijpe boonen opleveren
geschiedt evenwel niet zonder het uittrekken door de
nieuwarme onder een raam. Maar, met dit middel
het twee inzamelingen in één seizoen. — Behalve
Westland, zal geen hoer of tuinier, ligt rijpe blaauwe
snijden van den kouden grond. Hij kan dit even-
door ze in klokken van glas te plaatsen. Voor den
koop is geene vrees: de vreepelen nemen ze gaaf
Dit is nijverheid: er behoort oplettendheid, ver-
moeite en volharding toe; maar het geeft arbe-
velen, en winst aan den onderneemer; — terwijl de
breiding der cultuur, behalve dat zij er velen werk-
ook eenmaal overvloed aan producten te weeg bren-
Ziedaar eenige bedenkingen over den landbouw
daaraan verbonden is, in het algemeen: — ik sta
voor, over de landbouwers, en hunne betrekkinge
de algemeene maatschappij, nog eenige regelen te
veren.

CORRESPONDENTIE.

Wij kunnen slechts ten uiterste zeldzaam, en
bij zeer bijzondere gelegenheid, verzen in ons blad
sen: de heer N. N. te Venray gelieve het daaraan
te schrijven, dat wij van zijnen verdienstelijken
geen gebruik maken.

ADVERTENTIE.

Getrouwd: LUCAS PHILIPPUS JANS
EN
HENRIETTE LEDOUX
AMSTERDAM,
18 Julij 1847.
Vrienden en bekenden zoo blijen als buiten deze
gelieve deze algemeene ook als bijzondere kennisge-
aan te nemen.

Gisteren avond overleed alleronverwachst, aan de
volgen eener hersenberoerte, in den ouderdom van
jaren en circa 8 maanden, tot diepe droefheid van
en van onzen pleegzoon, mijn geliefde Echtg.
JOACHIM GEORGE LE SAGE TEN BROEK, in
Oud-Notaris, Ridder van de Gouden-Spoor, Lid van
Provinciaal Genootschap van Kunsten en Wetenschap
in Noord-Brabant, enz. Bijna 47 jaren heb ik met
het bezit van dezen deugdzaam en godsdienstig
mogen verheugen. Zijn godvruchtige wandel doet
vertrouwen dat zijn uiteinde zalig is geweest.

Grave,
12 Julij 1847.
W. J. G. LE SAGE TEN BROEK
VAN LILL.
Om de groote uitgestrektheid der veelvuldige be-
kingen, gelieve men deze als eenige kennisgeving
te nemen.

Une DEMOISELLE de famille distinguée, du culte
tholique romain et d'un âge mûr, qui pendant plus
années s'est vouée à l'éducation de la Jeunesse, aim
à se voir remplacée comme GOUVERNANTE
une famille respectable. Elle enseigne les langues
gaise, Allemande et Hollandaise, et peut aussi donner
leçons de piano.

Pour de plus amples informations s'adresser par
affranchies sous les initiales AB. à C. L. VAN LANGENHUYSEN
Editeur de cette feuille.

Eerdaags verkrijgbaar bij C. L. VAN LANGENHUYSEN:

ESSAI PHILOSOPHIQUE

SUR L'INFLUENCE COMPARATIVE DU RÉGIME VÉGÉTAL ET DU RÉGIME ANIMAL SUR LE PHYSIQUE ET
LE MORAL DE L'HOMME,

Ou APERÇU GÉNÉRAL sur l'influence que le régime alimentaire peut exercer sur la civilisation, les mœurs,
l'éducation, la politique, la guerre chez les différents peuples du globe.

Par P.-J.-C. DEBBEYNE,

Docteur en médecine de la Faculté de Paris, professeur particulier de médecine pratique, prêtre et religieux de la Grande-Trappe
Une brochure in-8°. de 12 feuilles et demie. — Prix: 1 fl. 50.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.